

[Ministeren f. Byggeri og Boligvæsen.]

stærkt for, at en rent statistisk Opgørelse ikke vil faa et sandt Billede frem af Forholdene.

Jeg maa derfor insistere paa, at Rigsdagen viser sin gode Vilje til at hjælpe den Ungdom, som har Brug for Dygtiggørelse enten ved Skolegang eller ved Uddannelse ved større Erhvervsvirksomheder, eller som i Byerne kan bidrage til Afhjælpning af Mangelen paa Arbejdskraft. Jeg maa derfor absolut fastholde, at samtidig med at det paalægges Kommunerne at foretage den i § 1 nævnte Undersøgelse, maa Lovens øvrige Regler gennemføres.

Af forskellige Ordførere er ogsaa det Spørgsmaal blevet rejst, om man ikke kunde afhjælpe Mangelen paa Værelser ved en effektiv Oplysningskampagne. Det er ogsaa en Tanke, som er blevet fremsat i Ungdomskommissionen, bl. a. af Venstres Ungdom, og jeg forstaaer ikke, hvorfor ikke den tidligere Regering har fulgt Forslaget fra sin Ungdomsorganisation om at iværksætte en Oplysningskampagne, hvis den mente, at en saadan kunde løse Problemet.

Der har i øvrigt været megen Tale om dette Problem. Der har været mange Radioudsendelser om det, og der har været meget Avisskriveri og megen Omtale af de unges daarlige Boligforhold. Man har gentagne Gange haft det fremme i Bladene, ogsaa med Billeder af de uhyggelige, utiltalende Tilstande, der findes for de unge. Men alle disse Ting har ikke givet sig noget synderligt Udslag. Det er, som om det alligevel trods al Propaganda, trods al Avisomtale, trods alle Illustrationer endnu ikke er gaaet op for den Del af Befolkningen, som har Mulighed for at komme de unge til Hjælp og de enligstillede i det hele taget, at de her har en Pligt til at vise Samfundssind.

Jeg tror ikke, at en Oplysningskampagne er tilstrækkelig, fordi Aarsagerne til det ringe Værelseudbud maa antages at ligge dybere end Ukendskab til selve Spørgsmaalet, et Ukendskab, som jeg efter det foregaaende vil paastaa ikke kan være til Stede. De dybere liggende Aarsager er saadanne som den almindelige Nedgang i Byggeriet, den stigende Fødselshyppighed samt det Forhold, at de stigende Pengeindkomster i Forbindelse med den i mange Tilfælde relativt lave Husleje har gjort det økonomisk muligt for mange at lade være at fremleje. Jeg finder det indlysende, at ingen af disse Aarsager lader sig neutralisere blot gennem en Oplysningskampagne. Jeg synes ogsaa, at det ringe Resultat af den Oplysningskampagne, som Frederiksberg

Kommune iværksatte, taler stærkt for dette Standpunkt.

Ud over disse mere almindelige Synspunkter, hvormed jeg mener at have besvaret en Del af de af de ærede Ordførere fremsatte Spørgsmaal, skal jeg gaa nærmere ind paa de enkelte Ting, som de ærede Ordførere har beskæftiget sig med. Maa jeg blot, forinden jeg gaar ind herpaa, betone endnu en Gang, at Regeringens Forslag ikke alene omfatter unge, men alle enligstillede.

Det ærede Medlem Hr. Victor Gram rejste det Spørgsmaal, om ikke Afgiften af Værelser burde være progressiv i Forhold til Lejlighedsindehavernes Indkomst. Dette Spørgsmaal er jeg villig til at forhandle om, ligesom ogsaa Spørgsmaalet om Afgiftens Størrelse i det hele taget vil kunne gøres til Genstand for Forhandling. Jeg vil i det hele taget gerne præcisere endnu en Gang, at jeg er selvfølgelig villig til i et Udvalg at forhandle for at naa frem til det bedst mulige Resultat.

Den fhv. Minister for offentlige Arbejder, det ærede Medlem Hr. Elgaard, talte i sin Indledning om den Tvang, der bliver lagt paa Lejlighedernes Indehavere ved at man forlanger, at de i visse Tilfælde skal erlægge en Afgift, naar ikke de vil leje ud. Jeg vil hertil gerne bemærke, at der er i Lovforslaget givet Adgang til frivillig Udlejning. Der er givet Adgang til baade selv at formidle sin Udlejning og til, at denne kan foregaa over Boliganvisningsudvalget og Værelseanvisningsudvalgene. Jeg har altsaa gjort Forsøg paa at gøre Lovforslaget saa lempeligt som muligt. Men naar en LejlighedsIndehaver, som virkelig har et eller flere Værelser, der kan lejes ud, ikke ønsker at leje ud, anser jeg det for rimeligt, at vedkommende bidrager til, at denne Lov kan blive gjort overflødig der-ved, at man faar oprettet en Fond — som jeg senere skal komme nærmere ind paa —, som skulde bidrage til et Byggeri, der kunde tjene Ungdommen og de enligstillede Interesser.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard spurgte, om jeg havde taget i Betragtning, at de overtallige Værelser i en Lejlighed ofte kunde ligge saaledes, at man skulde gennem et eller flere af Lejlighedens øvrige Værelser for at komme til dem, og at dette vilde være til Ulempe baade for Lejeren og for Udlejeren. Jeg vil gerne hertil sige, at jeg har taget dette Spørgsmaal i Betragtning. Efter Lovforslagets § 7 er det nemlig bl. a. en Betingelse for, at Anvisning kan finde Sted, at det paagældende Værelse i Henseende til Beliggenhed og Adgangsforhold skønnes